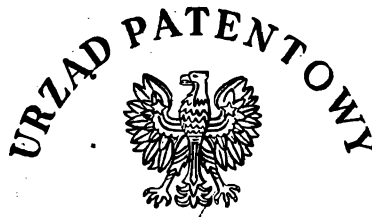

19c, 5/00
E01c 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 48012 ✓

Kl. ~~19c, 2/01~~
Kl. internat. E 01 c

Politechnika Warszawska
(Katedra Budowy Lotnisk)*)

Warszawa, Polska

19c 5/00

Kostka brukowa

Patent trwa od dnia 26 października 1960 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest kostka brukowa do nawierzchni dróg, ulic, placów itp., mająca górną podstawę w kształcie sześcioboku, a ściany boczne na przemian ukośnie podcięte i wysunięte.

Znane są i powszechnie stosowane kostki brukowe w kształcie graniastosłupa o podstawie stanowiącej czworobok lub sześciobok foremny, które mają jednak tę wadę, że wykonana z nich nawierzchnia wykazuje po upływie pewnego czasu wklęsnięcia lub nierówności spowodowane miejscowym podmyciem albo osiadaniem podłoża.

W celu usunięcia tej wady i stworzenia nawierzchni monolitycznej stosuje się łączenie kostek na zaprawę, co oczywiście znacznie podwyższa koszt wykonania nawierzchni.

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są prof. Władysław Araszkiewicz i mgr inż. Tadeusz Jarosz.

Znane są także kostki czworoboczne w kształcie ściętego ostrosłupa, układane na przemian raz mniejszą a raz większą podstawą do góry i stosowane do wykonywania prowizorycznych nawierzchni bezcementowych. Nawierzchnie te umożliwiają bardziej równomierne rozłożenie nacisku wywieranego na podłoże, jednak mają tę wadę, że naciski przenoszą tylko cztery kostki bezpośrednio stykające się ze ściankami kostki obciążonej, natomiast cztery pozostałe stykające się z jej narożami nie współpracują z nią powodując powstawanie w nawierzchni występow i nierówności.

Wszystkie powyższe wady i niedogodności usuwa kostka brukowa według wynalazku, mająca górną podstawę w kształcie sześcioboku, a ściany boczne na przemian ukośnie podcięte lub wysunięte, przy czym kąt nachylenia tych ścian do płaszczyzny pionowej jest jednakowy. Dzięki temu ułożone obok siebie kostki zazębiają się wzajemnie, przy czym każda z nich współpracuje z wszystkimi sześcioma, otaczają-

cymi ją przenosząc równomiernie wywierane na nią naciski tak, że nawierzchnia ułożona z tych kostek mimo, że pozbawiona środków wiążących stanowi rodzaj monolitu.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia kostkę brukową według wynalazku w widoku z góry, fig. 2 — tę samą kostkę w widoku z boku, fig. 3 — kostkę w rzucie aksonometrycznym, a fig. 4 — nawierzchnię ułożoną z tych kostek.

Kostka brukowa według wynalazku ma górną podstawę 1 w kształcie sześcioboku foremego oraz ukośne ścianki boczne 2 i 3 nachylone do płaszczyzny pionowej na przemian jedno 2 do wewnątrz, a drugie 3 na zewnątrz, pod jednakowym kątem. Dolna podstawa kostki ma wskutek tego kształt trójkąta ze ściętymi narożami. Nachylenie ścian bocznych umożliwia po ułożeniu nawierzchni, wzajemne ząbienie stykających się ze sobą kostek (fig. 4), wskutek czego nacisk wywierany na jedną kostkę rozkłada się równomiernie na wszystkie przylegające do niej, tworząc z nawierzchni rodzaj monolitu i zmniejszając obciążenia jednostkowe podłoża, a także jego niezbędną ze względów statycznych grubość. Dzięki temu kostka według wynalazku umożliwia układanie trwałych i równych nawierzchni bez potrzeby łączenia na zaprawę.

Odmiana kostki brukowej według wynalazku ma w dolnej podstawie wklęsnięcie 5, tworzące

w przekroju rodzaj kopuły, dzięki czemu uzyskuje się możliwość znacznego zmniejszenia masy betonowej kostki bez wpływu na jej nośność.

Kostka brukowa według wynalazku może znaleźć zastosowanie do wykonywania nawierzchni dróg, ulic, placów, nawet w warunkach słabego podłoża lub miejscowego podmywania nawierzchni.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kostka brukowa o podstawie w kształcie foremnego sześcioboku, znamienna tym, że jej ścianki boczne (2 i 3) są odchylone od płaszczyzny pionowej, na przemian jedno (2) na zewnątrz, a drugie (3) do wewnątrz, przy czym kąt ich nachylenia do płaszczyzny pionowej jest jednakowy, dzięki czemu po ułożeniu nawierzchni kostki ząbują się wzajemnie, a nacisk działający na każdą z nich rozkłada się równomiernie na przylegające do niej kostki tworząc rodzaj monolitu.
2. Kostka według zastrz. 1, znamienna tym, że jej dolna podstawa (4) jest zaopatrzona we wklęsnięcie (5), tworzące w przekroju rodzaj kopuły.

Politechnika Warszawska
(Katedra Budowy Lotnisk)

Zastępca: inż. Zbigniew Kamiński
rzecznik patentowy

